Fer més gran l’agroecologia per viure millor

Des de l’emprenedoria social cooperativa en l’àmbit del consum es pot donar resposta a les necessitats de l’agroecologia

Cesc Blanco

Diana Amigó (al centre), amb altres membres de la cooperativa Queviure / ROGER FONT

L’agroecologia malda per integrar les perspectives ecològica, socioeconòmica i política dels sistemes agrícoles. Dit d’una altra manera, **se cerca que la producció agrícola no només siga ecològica, sinó que a més tinga en compte criteris com ara condicions dignes de treball**, processos democràtics, integració amb la comunitat de l’entorn, perseveració i foment de varietats vegetals locals, etc.

Volem parlar de l’agroecologia des de la perspectiva del consum i per això dialoguem amb Diana Amigó, ja que fa vint anys que està vinculada al consum agroecològic i col·lectiu. Ella és sòcia treballadora de L’Economat Social des que fa cinc anys es fundà aquest economat cooperatiu i agroecològic a Sants (Barcelona). A més, també participa dins la cooperativa de segon grau Queviure (distribuïdora majorista de producte agroecològic i cooperatiu).

L’agroecologia vol fer-se gran

L’agroecologia està immersa des de fa temps en un debat important: l’escalabilitat. És a dir: quan alguna de les baules (producció, distribució o consum) canvia el volum d’activitat (d’una explotació xicoteta a una gran, d’una distribució local a una internacional, d’una botiga menuda a un

supermercat, etc.). Amigó puntualitza: “Ara mateix **l’escalabilitat és un repte perquè hem d’engrandir-la**, però ens costa molt i s’ha d’eixamplar en dos àmbits: la creació d’ocupació i l’augment del volum de venda i compra”.

Un dels problemes més grans, doncs, és el grau de capacitat de compra. És a dir, que hi haja un col·lectiu prou gran per a **fer viable econòmicament la xarxa de producció, distribució i consum agroecològic**. Hi ha dos models per passar a una escala major: l’agrupació de diverses iniciatives menudes en una més gran o la creació d’un gran projecte. “La bona notícia és que existeixen projectes en marxa dels dos tipus i tots dos models són perfectament compatibles”, assenyala l’experta en consum col·lectiu.

> Un dels obstacles que té el consum agroecològic és que els mercats consideren aquest tipus de productes no com a béns necessaris per a la vida, sinó com una mercaderia

A més a més, hi ha una limitació logística, ja que sovint es fa difícil poder arribar al producte agroecològic. “**No tenim un circuit de distribució prou gran i eficient**“, en paraules de la cooperativista. Un altre dels obstacles que té el consum agroecològic és que els mercats consideren aquest tipus de productes no com a béns necessaris per a la vida, sinó com una mercaderia. Açò fa que s’especule per obtenir beneficis i de retruc açò fa que els preus unflats posen els productes d’agricultura agroecològica fora de l’abast de moltes persones que els necessiten.

Magatzem de la cooperativa Queviure / ROGER FONT

1 més 1 és molt més que 2

L’Economia Social i Solidària (ESS) i l’agroecologia es retroalimenten, i Amigó creu que des de les

iniciatives de **l'emprenedoria social cooperativa en l'àmbit del consum s'ha de donar resposta a les necessitats de l'agroecologia**. "És una gran potencialitat que tinguem això en les nostres mans, la retroalimentació entre ambdues és un avantatge", rebla l'experta en consum col·lectiu. El món del consum agroecològic durant dècades no s'havia reconegut com a part de l'ESS, si més no, no conscientment. Per altra banda, les entitats de l'ESS no havien operat al camp del consum agroecològic, o almenys del consum conscient. Durant molt de temps són dos mons que han caminat en paral·lel i que ara s'hagen trobat i es reforcen mútuament és una potencialitat.

> "L'agroecologia és el que permet que un element tan fonamental de la nostra vida com és l'alimentació siga coherent amb allò que defensa l'ESS"

"Penso que **la manera més natural, efectiva i garantista de donar sortida a la producció agroecològica és mitjançant el consum col·lectiu dins l'ESS** perquè aquests productes, per la seua pròpia naturalesa, si els poses als canals convencionals de comercialització no són viables", sentencia Diana Amigó. Per exemple, un litre de llet, pel procés de producció agroecològica actual, potser més cara que la convencional, tindrà una data de caducitat més curta i farà un color al qual el client mitjà no està acostumat. Tot açò fa que la seua comercialització siga més difícil, si la compra és individual. Però si, per exemple, un col·lectiu s'ajunta per consumir-la a través d'una cooperativa de consum el preu serà menor, es poden crear canals per conéixer les característiques de la llet directament amb el ramader o ramadera, etc.

Comptat i debatut, "l'agroecologia és el que permet que un element tan fonamental de la nostra vida com és l'alimentació siga coherent amb allò que defensa l'ESS", exposa Amigó. En aquesta línia treballen cada dia un seguit d'iniciatives arreu de Catalunya: 30 Panxes (consum agroecològic de La Sagrera), El Cabàs (consum agroecològic de Santa Coloma de Gramenet), El Borró (consum agroecològic de Sant Andreu), Masia Can Calopa de Dalt (conreu ecològic d'oliveres), etc. Per la cooperativista, com que l'agroecologia i l'ESS comparteixen models organitzatius i ideològics, "qualsevol projecte que vulga practicar l'agroecologia devia fer-ho, quasi per força, mitjançant l'emprenedoria social cooperativa perquè seria el coherent".